

Pet let slovenske gimnazije v Celovcu

Slovenska gimnazija v Celovcu je te dni praznovala petletnico svojega obstoja. Po natisknem uvodniku, ki ga je 8. junija objavil celovški »Slovenski vestnik«.

Če govorimo o zgodovini slovenske srednje šole na Koroškem, moramo vedno spet pomisliti, da so njene korenine tam, od koder izvirajo vse naše pridobitve po drugi svetovni vojni: v odporni in uporni borbi našega ljudstva proti nacifizmu. Le s to borbo smo dosegli tudi člen 7 državne pogodbe, ki nam daje tudi pravico do lastne srednje šole. Zato sta tudi obe osrednji organizaciji v Spomeniški komisiji Slovenec postavili jasno zahtevo po lastni srednji šoli in v nadaljnjih vlogah in pri intervencijah vedno spet igrati vlogo pri uresničitvi te zahteve.

Tako je končno polet 1956 prinesel do razgovora med zastopniki zveznega ministrstva za pouk in delovne vloge predstavnika ZSO in NŠK, na katerem je bil sprejet sklep, da bo slovenska gimnazija po potrebnih pripravah lahko pričela pouk v prvih treh razredih s pričetkom šol. leta 1957/58.

Sele na osnovi teh dejstev je končno prišlo do ustanovitve oddelka z dne 9. 5. 1957 po ministru dr. Drimmlu. Od takrat se je slovenska gimnazija iz prvih skromnih začetkov, ki pa so bili našim nasprotnikom kljub temu cilj nenehnih napadov, ob podpori vsega našega ljudstva krepila iz leta v leto in se razvila v močno trdno svojo ustanovo, ki obhaja letos svoj jubilej petletnega obstoja.

Temu dogodku je bila posvečena tudi letošnja zaključna prireditelj dijakin in dijakov slovenske gimnazije zadnje nedelje v Celovcu. V veliki dvorani Delavske zbornice se je zbralo daleč nad tisoč ljudi, predvsem staršev, katerih otroci obiskujejo to slovensko srednjo šolo. Navzoči pa so bili tudi številni častni gostje, med katerimi je ravnatelj prof. dr. Tischler posebej pozdravil delnega glavarja Weidlinga s soprogo, osebnega škofovega zastopnika prelata dr. Bluma, jugoslovanske generalnega konzula Trampuzga s soprogo in ostalih članov generalnega konzulata, koroškega delnega nadzornika dr. Schmidta s soprogo ter predstavnikov manjšinskega oddelka koroškega delnega škofovega sveta vladnega svetnika Justa s soprogo.

V svojem pozdravnem govoru je ravnatelj dr. Tischler ugotovila: »Če se ob petletnici pojavi toliko gratulantov, to je dokaz, da vsi z veliko skrbjo in ljubeznijo spremljate razvoj in delo te šole, je dokaz, da ima ta šola veliko več prijateljev in sodelavcev, kot kakor koli slovenska gimnazija, posebno prosvetnemu ministru in koroški delni vladni dijakin. Izrazil je upanje, da bodo šola in njeni dijaki tudi v bodoče delovali izdatno podpora, ter poudaril, da je vloga dijaških domov, kateri bi s svojim odgovornim delom prav tako zaslužili podporo s strani države in države.

Dijakinje in dijaki so v okviru svoje vsestranske uspele prireditve postopoma petletni jubilej svoje šole s državnim himno. Ob koncu pa je spregovoril še predsednik Zdrženjca staršev na slovenski gimnaziji dipl. trg. Urnik, ki je poudaril, da ta šola predstavlja našo kulturno uspešno, marveč hkrati tudi moralno in kulturno ravni te naše šole. Na profesorjski zbor pa je naslovil prošnjo, da bi našo mladino tudi v bodoče vzgajali v ljubezni do naroda in do domovine ter utrjevali v njej bratstvo čustva do sosednjega naroda in vseh narodov na svetu.

Na nedeljski prireditvi smo koroški Slovenci skupno z našo mladino, ki se šola na slovenski gimnaziji, dostojno praznovali petletni obstoj tega učnega zavoda. S tem pa smo tudi izpolnili, da nam je vzgoja naše mladine srčna zadeva, kajti mladina je bodočnost in kot tako vredna vsega truda, da se bo, vzgojena in postane in koroške člane družbe, znala odločno postaviti in boriti za visoke ideale enakopravnega in prijateljskega sožitja med narodi v miru in medsebojnem spoštovanju.

V isti številki objavlja »Slovenski vestnik« članek, s katerim bralce podrobneje seznani z nastankom in ustrojem slovenske gimnazije v Celovcu.

V smislu državne pogodbe od 15. maja 1955 je zvezni minister za prosveto z odlokom od 9. maja 1957 določil ustanovitev Zvezne gimnazije v Celovcu kot poskusne šole. Z zakonom o manjšinskem šolstvu od 19. marca 1959 je šola dobila zakonito osnovo. Od vsega začetka je šola pravi-

benikov, ki obsegajo slovenske članke, učbenike iz verouka, latinske vadnice in zgodovinske glasbe. Nadaljnji učbeniki se pripravljajo. Za nemščino, za katero je predpisan isti učni načrt kot za vse druge realne gimnazije v državi, se lahko uporabljajo vsi aprobirani učbeniki. V ostalih predmetih pa si učitelji pomagajo ali z nemškimi knjigami ali pa z zapiski na tabli in v zvezkih.

Trimestrska poročila in letna spravevala so enako kot glavni katalogi dvojezična, pri čemer pa smejo biti krajevna imena pisana le v nemščini. Dijakom je na razpolago dijaška knjižnica z okoli 1.200 slovenskimi in nemškimi knjigami. Šola ima tudi Zdrženje staršev, katerega redni in podporni člani bistveno pomagajo pri nakupu učil.

Šola sme sprejeti le dijake z avstrijskim državljanstvom. Tudi učitelji morajo biti avstrijski državljani in imeti avstrijsko državljanstvo. Z odlokom Zveznega ministra za prosveto od 5. 6. 1957 je bil višji študijski svetnik dr. Joško Tischler zadolžen s provizoričnim vodstvom šole.

Za petletnico slovenske gimnazije v Celovcu bi se spodobilo, da bi ji prosvetno ministrstvo dodelilo lastno poslopje, njegovega provizoričnega upravitelja pa imenovala za definitivnega ravnatelja šole.

Solo je v prvem šolskem letu obiskovalo 94 dijakov, v šolskem letu 1958-59 je njihovo število naraslo na 136, v naslednjem šolskem letu na 184. V šolskem letu 1960-61 je bilo na šoli že 228 dijakov, sedanje njihovo število pa znaša 268.

Izključno za potrebe šole stojita v poslopju realne na razpolago le konferenčna soba in pisarna ravnateljstva. Učilnice morajo dijaki deliti z onimi nemške realne. V konferenčni sobi in pisarni ravnateljstva so spravljene tudi vsa učila šole, tako da sliči ta dva prostora prej magazinu kot pa bivališču in delovnišči srednjošolskih profesorjev. Iz omenjenih razlogov je pouk na šoli izključno popoldanski. Ker sta v istem poslopju nameščeni 2 šoli, pride razumljivo vedno spet do težav, zlasti v popoldanskih urah.

Kar tiče učbenikov, obstajajo težave v tem, da jih morajo učitelji sami pripravljati. V prvih štirih letih so pripravili 12 uč-

benikov, ki obsegajo slovenske članke, učbenike iz verouka, latinske vadnice in zgodovinske glasbe. Nadaljnji učbeniki se pripravljajo. Za nemščino, za katero je predpisan isti učni načrt kot za vse druge realne gimnazije v državi, se lahko uporabljajo vsi aprobirani učbeniki. V ostalih predmetih pa si učitelji pomagajo ali z nemškimi knjigami ali pa z zapiski na tabli in v zvezkih.

Trimestrska poročila in letna spravevala so enako kot glavni katalogi dvojezična, pri čemer pa smejo biti krajevna imena pisana le v nemščini. Dijakom je na razpolago dijaška knjižnica z okoli 1.200 slovenskimi in nemškimi knjigami. Šola ima tudi Zdrženje staršev, katerega redni in podporni člani bistveno pomagajo pri nakupu učil.

Šola sme sprejeti le dijake z avstrijskim državljanstvom. Tudi učitelji morajo biti avstrijski državljani in imeti avstrijsko državljanstvo. Z odlokom Zveznega ministra za prosveto od 5. 6. 1957 je bil višji študijski svetnik dr. Joško Tischler zadolžen s provizoričnim vodstvom šole.

Za petletnico slovenske gimnazije v Celovcu bi se spodobilo, da bi ji prosvetno ministrstvo dodelilo lastno poslopje, njegovega provizoričnega upravitelja pa imenovala za definitivnega ravnatelja šole.

Solo je v prvem šolskem letu obiskovalo 94 dijakov, v šolskem letu 1958-59 je njihovo število naraslo na 136, v naslednjem šolskem letu na 184. V šolskem letu 1960-61 je bilo na šoli že 228 dijakov, sedanje njihovo število pa znaša 268.

Izključno za potrebe šole stojita v poslopju realne na razpolago le konferenčna soba in pisarna ravnateljstva. Učilnice morajo dijaki deliti z onimi nemške realne. V konferenčni sobi in pisarni ravnateljstva so spravljene tudi vsa učila šole, tako da sliči ta dva prostora prej magazinu kot pa bivališču in delovnišči srednjošolskih profesorjev. Iz omenjenih razlogov je pouk na šoli izključno popoldanski. Ker sta v istem poslopju nameščeni 2 šoli, pride razumljivo vedno spet do težav, zlasti v popoldanskih urah.

Kar tiče učbenikov, obstajajo težave v tem, da jih morajo učitelji sami pripravljati. V prvih štirih letih so pripravili 12 uč-

Fred Baldassare je v soboto preplaval pod vođe Mesinško ožino, in sicer v treh urah in 42 minutah. Plaval je povprečno 4 metre pod morsko gladino. Na sliki ga vidimo, ko je po srečno uspelem poskusu prisel iz morja na kopno

STRAŠNA PROMETNA NESREČA V ARGENTINI

Vlak treščil s polno brzino v avtobus: 42 mrtvih učencev in 70 ranjenecv

Nesreča se je zgodila, ker niso bile spuščene zapornice

gotovila, kdo je zakrivil nesrečo, kakršne v Argentini ne pomnijo.

Za pomilostitev A. Faotta

PISA, 10. — Maria Maddalena Biasi, dekletce iz Marciana di Cascina, ki je pred časom odstopila del svoje študentske družine Franka Mannina, bi hotela sedaj dobiti pomilostitev za kaznjenega Alfreda Faotta, ki ga je spoznala ob svojem obisku v kaznišnici Porto Azzurro. Mala Maria je ob tej priložnosti govorila s Faottom in mu, ko se je vrnila domov, napisala pismo.

Alessandro Faotto je bil obsojen na dosmrtno ječo zaradi umora svojega svaka, grofa Giovannija Pellegrinija. Dogodek, bolj znan pod vzdevkom zločin »dell'Alabarda«, se je zgodil med 29. in 30. marcem leta 1947 v Desenzanu, v vili grofa, kjer je bil sredi noči umorjen. Policija je takrat aretirala Faotta, njegovo ženo in nekega gosta, ki je tudi bil v vili, vendar je naknadno zadržala v priporu samo Faotta, in sicer pod obtožbo zločina, pri čemer pa ni bilo niti ugotovljeno orožje, s katerim je bil zločin izvršen.

Na procesu je bil Faotto obsojen na dosmrtno ječo, vtem ko je žena nastopila proti svoji moči kot civilna stranka. Alessandro Faotto se je v teh letih izkazal za vzornega kaznjence, a hkrati je bil tudi član uredniškega zbora »Casopsis«, ki ga izdajajo kaznjenci v Porto Azzurro.

Svojega otroka je umorila

COSENZA, 11. — Karabinjerji iz Paole so aretirali 24 let staro Franceschino Martino, ki je obtožena, da je takoj po rojstvu umorila svojega otroka ženskega spola. Truplo dojenčka so našli na neki nivi in je bilo pokrito s slamo in listjem.

Aretacije v Argentini med dijaki in profesorji

BUENOS AIRES, 11. — Organi argentinske javne varnosti so med profesorji in dijaki province Cordoba, pripadajočimi skrajni levici, izvršili nad 100 aretacij. Zaradi

Janez Bernik, Mladen Srbinić Oton Gliha in Olga Jancić na letošnji beneški bienali

BENETKE, 11. — Iz Jugoslavije bodo na letošnji beneški bienali razstavljali štirje umetniki. Razstava bo kot vedno v jugoslovanskem paviljonu in pripravil jo bo komisar Boris Vizintin, ravnatelj galerije na Reki. Svoja dela bodo imeli na razstavi Janez Bernik, Mladen Srbinić, Oton Gliha in Olga Jancić. Vsega bo razstavljenih kakih 50 del, slik in skulptur; skulpture so delo Jancićev. — Tudi iz Poljske bodo štirje umetniki: 66-letni slikar Eugeniusz Eibisch, 60-letni kipar Stanisław Horno-Popawski, slikar Tadeusz Brzozowski ter kiparka Alina Szapocznikowa. — Med paviljone, kjer se bodo predstavili po štirje umetniki, spada nadalje paviljon ZDA. Vsi štirje umetniki iz ZDA — dva slikarja in dva kiparja — se zelo razlikujejo po različnem izvoru in kulturi. Slikarica Loren MacIver se je rodila in je zrasla v ZDA, slikar Jan Müller, ki je leta 1958 pri 35 letih umrl, se je rodil in zrasel v Nemčiji, kipar Dimitri Hadzi se je rodil v New Yorku, a je grškega porekla, kiparka Louise Nevelson pa je sicer zrasla v Ameriki, rodila pa se je v Kijevu. — Kanada je letos prva pravila antološko razstavo enega samega umetnika, slikarja Jena Paula Riopella. Riopella, ki je danes eden izmed glavnih predstavnikov kanadskega umetniškega sveta, bo imel na razstavi kakih 50 del. — Kot pred dvema letoma, bo tudi letos SZ predstavila na bienali večje število umetnikov, med katerimi bodo tudi predstavniki mlajše generacije.

Šestim uradnim nagradam italijanske vlade, beneške občine, beneške pokrajine in prosvetnega ministrstva ter 16 posebnim nagradam, ki so bile že pred časom določene za beneško bienalo v znesku 16.550.000 (med temi so nagrade »David E. Bright Foundation« iz Los Angelesa v znesku 1.600.000 ter nagrade mednarodnega inštituta za liturgično umetnost v znesku 5.950.000) so se pridružil njegovim življenjepisom vse do konca druge svetovne vojne, ko je vrnil v Italijo in je ustanovil Republikansko stranko ter leta 1948 postal obrambni minister.

V tem času se je začelo graditi, je nadaljeval odvetnik Sanmartino, letališče v Fiumicinu, ki je postalo predmet parlamentarne preiskave, zaradi katere je tudi prišlo do procesa. Skušal je prikazati, da zadeva letališča v Fiumicinu nima nobene zveze s tajno vojno v Fiumicinu, last družine Pacciardi, v kolikor je Pacciardi že pojasnil parlamentarni preiskovalni komisiji, da je njegova žena pripadala dokaj premožni družini iz Grosseta, in je ob očetovi priti podedovala okrog 30 nepremičnin, katerih dohodek so zadostovali za nakup skromnega nepremičninskega imetja v Rimu. V nadaljevanju je zastopnik civilne stranke pojasnil zvezo, ki jih je Pacciardi zveza imela z gradbenim podjetnikom Manfredijem in njegovo ženo, kakor tudi, kako je prišlo do ustanovitve gradbene družbe. Vse to je bilo dokazano, je nadaljeval zastopnik civilne stranke, z ustreznimi pogodbami, potrdili, čeki itd., tako glede nakupov kot plačila. Iz poročila parlamentarne komisije je bilo razvidno, da poslanec Pacciardi v svojstvu obrambnega ministra ni imel ničesar skupnega z gradbenimi deli letališča v Fiumicinu.

Na koncu je odvetnik Sanmartino kot zastopnik civilne stranke še poudaril, da je bil namen zveze članka v »Paese-Sera« prizadevanja Pacciardi za politično osebnost, ki se od leta 1953 bori proti komunizmu, z namenom, da bi dokazal njegove nevarnosti ter prepričal, da bi tudi Italija ne prišla, kot mnogi drugi narodi, v njegovo suženjstvo.

Po krajšem odmoru, se je razprava nadaljevala, in sicer z nastopom odvetnika Carla D'Agostina, ki neposredno zastopa poslanca Pacciardija, medtem ko je odvetnik Sanmartino pravni zastopnik njegove žene. On je med drugim omenil, da Pacciardi, še preden je bil znan izid parlamentarne preiskave v zvezi z zadevo v Fiumicinu, ni niti za trenutek okleval in je takoj vložil tožbo proti omenjenemu časopisu. Iz članka je nadaljeval, ki ga je list objavil, ni moč zaključiti drugega, kot da se je poslanec Pacciardi pustil podkupiti, in sicer od strani podjetnika Goffreda Manfredija, za kar je ta, kot protislugo, imel prejti v zakup izvedbo del vzletišča št. 5 v Fiumicinu. Naravnost strahno je, je rekel odv. D'Agostino, da se je zaradi novinarske senzacije skušalo tako brez premisleka prikazati čast človeka, kot je Pacciardi.

Zastopnik civilne stranke je zatem skušal dokazati, da podjetnik Manfredi ni prejel od Pacciardija nobene usluge, ker kot bivši obrambni minister ni imel nobene zveze z gradbenimi deli na letališču Fiumicinu. Družba za omenjena dela, je nadaljeval odvetnik, dejansko ni bila razpisana od obrambnega ministrstva, marveč od ministrstva za javna dela. Kar zadeva stanovanje kupljeno od Pacciardijeve žene, ni moč gledati njih najti ničesar protizakonitnega. »Obtožbeni« je prištavljal zastopnik civilne stranke, »bi morali v prvi vrsti še ugotoviti, je utemeljiti svoje obtožbe, dokazati, da je Pacciardi dejansko odvetnik Manfrediju določene usluge, kakor bi morali tudi dokazati, da bivši minister ni imel svojega denarja, s katerim bi lahko omenjena stanovanja kupil.« Odvetnik D'Agostino je zaključil svoj govor z zahtevo, da se obtožbeni obsodijo tako, da bo Pacciardi prejel moralno zadoščenje, in da bo s tem tudi obsojena določena nekvalificirana metoda političnega napada.

Razprava se bo nadaljevala v sredo, ko bo nastopil javni tožilec.

Berač zgorel v seniku

MERANO, 11. — Giuseppe Windogger, star 70 let, berač iz San Pancrazia d'Ultimo, je umrl v požaru, ki je zajel senik posostnika Holzerja v Lano Postala v Adiški dolini.

Karabinjerji so ugotovili, da je berač, kot je bila njegova navada, prišel pod večer v senik, da bi tu pospel. Preden je zapal si je prižgal cigareto, na kar je verjetno zadremal. Pri tem pa se je bodisi od plamena vžigalice bodisi od čika vnelo senik in začelo goreti. Močni plameni, ki so iznenada izbruhnili, pa so bržkone starcu preprečili, da bi se rešil.

DRZEN VLOM V MILANSKO ZLATARNO

Za 6 milijonov lir zlata odnesli vlomivci iz blagajne

MILAN, 11. — Danes ponoči so drzni vlomivci vdrl v zlatarno Arzene Carenzo v Ul. Ofrefici 24, ki ima v najemu 33 let staro Antonio Balossi.

Vlom je bil odkrit danes zjutraj, ko je zlatar odprl vrata trgovine. Takoj je videl, da so ga obiskali tatovi in je poklical policijo, ki je uveljavila preiskavo. Polni in njegov prijatelj sta se u prišla in nista hotela pokazati dokumentov. Poleg tega pa sta mu še grozila. Zato sta bila prijavljena sodišču.

Aretirani razpečevaveci mamili v Milano

MILAN, 11. — Tri osebe, od katerih je ena bivajoča v Manera di Lomazze, ostale pa v Milanu, so policijski organi aretirali pod

Trije nemški alpinisti obviseli na vrvi v prepadu

SONDRIO, 11. — Člani gorske reševalne službe iz Valmalente so se danes zjutraj odpravili proti vrhu Bellavista (3.922 m), kjer sta dva nemška alpinista, pripadajoča navezi petih oseb, bila ranjena, vtem ko so se skušali povzpeti na vrh v Vermilski skupini.

Alpinisti, ki so prihajali iz Svica, so se večeraj zjutraj spuščali do zavetišča Marinelli Bombardieri (2.813 m) na italijanski strani, kakor so se popoldne odpravili proti zavetšču Marco e Rosa (3.922 m), ki je blizu meje. Vtem ko so se vzpenjali proti vrhu Bellavista, se jim je pod nogami nenadoma udrl sneg, pri čemer so prvi trije v navezi padli v globoko razpoklino. Zadržna dva sta jih uspela zadržati tako, da zasadiš cepine v led in s tem preprečila, da bi se njuni tovariši raztreščili na dnu prepada. Kmalu zatem je prišla mimo skupina švicarskih alpinistov, ki so pomagali izveči ponesrečene iz razpokline. Eden od teh si je zlomil nogi, drugi se je precej stani in je dobil živčni šok, medtem, ko je tretji nepoškodovan. Onega s prelomom nog so takoj prenesli do zavetišča Marinelli Bombardieri, vtem ko je moral drugi, ki ga je zadel živčni šok, prenočiti v luknji, ki so jo našli zanj izkopali v snegu.

Svicarska skupina je nato zapustila oba Nemca ter se napotila v dolino po pomoč. Reševalna skupina bo morala, skupno z zdravnikom in karabinjerji, ki so tudi z njimi, opraviti po najmanj petih ur, in to po zelo zasneženem terenu, preden bodo dosegli zavetišča Marinelli Bombardieri in zatem še tri alpiniste, ki so ostali pod vrhom Bellavista. Njihov povratak je predviden za danes proti večeru.

Program Delavske stranke za bodočo vlad

1

ga
na
o-
mi
e-
re-
V
a-
no
o-
e-
e-
il-
e-
do
ne

ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT

svetovno nogometno prvenstvo

Braziliya, Jugoslavija, Čile in Češkoslovaška v polfinalu

Doslej največje presenečenje: izločitev Sovjetske zveze in Madžarske - Jugoslavija v finalu?

SANTIAGO, 11. — Presenetljivi rezultati v četrtfinalu svetovnega nogometnega prvenstva so tudi danes predmet številnih in najrazličnejših komentarjev čiljskega in svetovnega tiska. Če je bila namreč zmaga Brazilije nad Veliko Britanijo predvidena kljub temu, da je Brazilija manjka črni biseri, je bila zmaga Čile nad Sovjetsko zvezo, ki je veljala za zanesljivega finalistu, najmanj presenečenje. Drugo, skoraj nič manjše presenečenje, je predstavljala zmaga Češkoslovaške nad Madžarsko. Češkoslovaški ni nihče jimal resno, toda kaže, da so Čehi znatno močnejši kot se je predvidevalo in da je v dvoboju z Madžarsko prišlo do izredne fizične kondicije in izredne obrambe nad prejšnjeno tehniko.

Zmaga Jugoslavije je bila presenečenje le na pol. Strokovnjaki, ki so gledali tekme Jugoslovanskega prvenstva, so namreč ugotovili, da je mlado jugoslovansko moštvo odlično pripravljeno, da je izredno sveže in močno tako v obrambi kot v napadu. Mnogi so njegovo zmago nad četrtnimi Nemci predvidevali tudi zaradi precejšnje statistične prednosti, ki jo ima moštvo v obrambi in obremeni tudi zelo naporen napad, ki mora biti toliko lažje premagati Češkoslovaško, ki ima sicer enako močno obrambo kot Nemci, ki pa imajo razmeroma slab in neučinkovit napad. Leva in desna, toda če se ne okropla in zaradi tega bi vsaka optimistična napoved bila prevarljiva, čeprav zaslužijo mladi in borbeni Čilijci fantje največje zaupanje, saj so do sedaj preselili vsa najboljša optimistična predvidevanja.

Iz drugega polfinala med Brazilijo in Čilom je tudi velika zapovednik. Po splošnih predvidevanjih bi morala zmagati Brazilija, toda presenetljivi Čilijci so samo močni, temveč igrajo tudi z eno pred svojimi občani, ki zna biti izredno ognjevit. Na enak način bi eventualna izločitev Brazilcev predstavljala največje presenečenje prvenstva, ki

že tako poteka od samega začetka in znamenja večjih ali manjših presenečenj.

Polfinalni tekmi bosta odigrani v sredo ob 19.30 po našem času.

Jugoslavija-Nemčija 1:0 (0:0)

STRELEC: v 39' drugega polčasa Radaković (J.).

JUGOSLAVIJA: Šošić, Đurković, Jusić, Radaković, Marković, Popović, Kovačević, Sekularac, Jerković, Galić, Škoberla.

NEMCIJA: Fabrian, Novak, Schellinger, Schulz, Erhardt, Giesemann, Brülls, Haller, Seidler, Szymanski, Schaeffer.

SODNIK: Yamasaki (Peru). GLEDAVCEV: 50.000.

SANTIAGO, 11. — Čirje je imel prav: Jugoslavija je premagala Nemčijo, sicer tesno in v zadnjem trenutku, toda povsem zaslužen z boljšo kolektivno igro in z mnogimi ustvarjenimi priložnostmi, ki se samo po sebi niso zaključile z golom. Skromno jugoslovansko moštvo, 11 mladih, tihih nogometašev pod vodstvom odličnega tehnika in psihologa Čirice, je pripravilo presenečenje za mnoge, ne pa za tiste, ki so verjeli v resnost, znanje in srčnost enajstotice, ki se je podala v veliko borbo brez hrušča in napipihne domišljavosti, ki se marsikateremu drugemu udeležencu letošnjega svetovnega prvenstva sedaj tako bridko maščuje.

Tekma na stadionu "National" se je začela z napadi Jugoslovancev, vendar pa je v prvem delu potekala razmeroma počasi, predvsem zaradi Nemcev, ki so skušali vsiliti svoj način defenzivne igre z zadržanjem žoge na sredini igrišča. Tvoja Jugoslovanci niso dali zapeljati v zanko. Pod vodstvom izvrstnega režiserja Sekularca so z dolgi pasovi prehajali v napad in vnašali zmedo v nemško obrambo, v kateri se je poleg Fabrianov odlikoval še Schellinger. Oba sta se morala v prvih 35 minutah igre kar 9-krat zateči v korner, ker drugače nista mogla rešiti kritičnih situacij.

Ves ta čas so bili Nemci le nekajkrat nevarni, toda tokrat je bil jugoslovanska obramba zelo zanesljiva in Jurković ter Jusić sta bila za nemške napadavce sploh neprehodna ovira, tako da je moral Šošić le enkrat resno posredovati.

Najboljše priložnosti za gol so imeli Jugoslovanci v 15', ko je Galić z glavo podal žogo tik pred vratmi, v 22', ko je Jerković sicer močno streljal, toda prepozno in s tem dal odličnemu Fabrianu priložnost za krasno parado.

Pravem polčasu so v prvih minutah prevladovali Nemci in Jugoslovanci so bili večkrat v nevarnosti. Na srečo je bil Jusić naravnost velik in svojih intervencijah in tudi Šošić je dobro branil. Polagoma pa so se Jugoslovanci iztrgali iz pasivnosti in v 35. minuti so napadli. Po kratki akciji celotnega napada je dobil žogo desni krilec Radaković kakih 10 metrov izven kazenskega prostora. Čeprav poškodovan zaradi predhodnega trčenja s Seidlerjem, je krasno znašel, odlično odločeno in prebil žogo preko vratov. V 39. minuti je bil Jugoslovanci na noge in dolgo časa so bili napadli. V 41. minuti je bil Jugoslovanci na noge in dolgo časa so bili napadli. V 41. minuti je bil Jugoslovanci na noge in dolgo časa so bili napadli.

Zadnje iz Čila

SANTIAGO, 11. — Danes so bili določeni sodniki za obe polfinalni tekmi. Tekmo v Vini del Mar med Jugoslavijo in Češkoslovaško bo sodil Švicar Gottfried Dienst, tekmo med Brazilijo in Čilom v Santiagu pa Peruane Yamasaki.

Za finalno tekmo pa je bil določen sovjetski sodnik Nikolaj Latisev, kateremu bosta kot stranska sodnika pomagala Skot Davidson in Nizozemec Horn.

SANTIAGO, 11. — Na tisoče ljudi je to noč slavilo po mestnih ulicah zmago čiljske nogometne reprezentance nad reprezentanco Sovjetske zveze. Promet je bil za več ur paraliziran in nekaj ur nepretrgoma so avtomobilisti iz Ljubljane spremljali skanjanje modre čiljske, ki je le, le, živijo Čile. Povorka z baklami se je napotila pod stanovanjem predsednika republike Jorgeja Alessandrije, kjer je množica začela prepevati državno himno. Iz vsiljivih nadstropij so metali na ljudi ilovipane trakove, tako da je bilo ustvarjeno pravo karnevalsko razpoloženje.

VINA DEL MAR, 11. — Vsa Brazilija igralec je za zmago nad V. Bratinjo prejel nagrado okrog 130.000 lir.

SANTIAGO, 11. — Včeraj se je v Santiagu začel prvi svetovni kongres trenerjev.

Čile 2, SZ 1

STRELCI: v prvem polčasu v 10' Leonel Sanchez (C), v 27' Cilenko (SZ), v 28' Rojas (C).

SZ: Jaščin, Čokeli, Ostronski, Maslenkin, Voronin, Netto, Čilenko, Ivanov, Ponedelnik, Mamkin, Meški.

ČILE: Escudi, Eyzaguirre, Navarro, Ral Sanchez, Rojas, Contreras, Leonel Sanchez, Tobar, Landa, Toro, Ramirez.

SODNIK: Horn (Niz.). Gledavcev 24.000.

Zasluzena zmaga Čila kljub tehniški premoči sovjetskega moštva, zlasti v prvem polčasu. Način igre Kačalinove enajstotice je preveč stereotipen in zastarel, brez inventiv, medtem ko so domači znali ustvariti po doseženem vodstvu elastičen živ zid pred svojimi vrati, ki jim je omogočil (z nekoliko srečo), da so pripeljali zmago do kraja.

Gol domačih je bil posledica pritiska v prvih minutah igre. Leonel Sanchez ga je dosegel direktno iz kazenskega strela kljub naporu Jašina, da bi zaustavil žogo. Izenačenje je bilo plod boljše igre sovjetskega četverkotnika. Meški je prestežek od nekega branila odbito žogo, jo podal Čilenku, ki je takoj pri sebo streljal iz bližine v mrežo. Le minuto kasneje pa je Rojas prestregel Torov predložec in z novo dosegel vodstvo za Čile. V 34' je sodnik razveljavil gol Lande zaradi offsidea, v 30' drugega polčasa je bil Ponedelnik po dolgem pritisku sovjetskega moštva streljal v prečko.

ČSSR 1, Madžarska 0

STRELEC: v 13' prvega polčasa Scherer (C).

ČEŠKOSLOVAŠKA: Šchroif, Lašica, Popluhar, Novak, Pluskal, Mastopust, Stibranj, Scherer, Kavac, Adamec, Masek.

MADŽARSKA: Grosics, Matrai, Sarosi, Solymosi, Meszoly, Sipos, Sándor, Rakosi, Albert, Tichy, Fenyei.

SODNIK: Latisev (SZ). Gledavcev 23.000.

Po голу, ki ga je dosegel v 13' Scherer, Madžarska ni znala reagirati in tako je Češkoslovaška poskrbela za veliko presenečenje. Začetek je pripadel Madžarom, ki so takoj prodrli po levi strani preko Siposa, ki je podal Tichyju na Alberta, ki je s tečajno naravnost v vrata. Madžari so napadali še 10', potem pa je sledil kombiniran napad Češkoslovakov od Seherera preko Adameca in Stibranja, ki je vrnil žogo Scheriju, katerega močan strel je bil odločilno presenečenje Grosicea.

Madžarska je reagirala najprej z Albertom, nato s Fenyeijem in Sándorjem, toda Čehi so kmalu spet prevzeli pobudo in bili nevarni napadati. Najnevarnejši je bil Mastopust. Tudi v drugem polčasu so gledavci zamažali na reakcijo Madžarov in Grosice je moral zapovedovati v 22', 35' in 40' z izrednimi paradami zaustavit napade razigranih Češkoslovakov.

Češkoslovsko moštvo je igralo hladnokrvno in predvsem v obrambi zelo urejeno.

BLIGA

ZAOSTALA TEKMA: Napoli - Verona 1:0

LESTVICA

GENOVA	38	22	10	6	64	28	54
NAPOLI	38	15	16	33	35	43	
MODENA	38	15	13	10	39	33	
LAZIO	38	14	14	10	50	28	42
VERONA	38	15	11	13	42	40	
F. RATIA	38	15	11	12	42	37	41
MESSINA	38	14	11	13	53	46	39
BRESCIA	38	14	9	15	37	36	37
S. MONEZA	38	13	11	14	37	44	37
ALESSANDRIA	38	13	10	15	45	36	36
NOVARA	38	12	12	14	27	43	36
BARİ	38	15	11	12	40	37	35
SAMBENEDE	38	10	15	13	39	42	35
PARMA	38	9	17	12	25	32	35
LUCHESE	38	13	8	17	57	54	34
CATANZARO	38	9	16	13	37	39	34
COMO	38	11	12	15	39	45	34
COSENZA	38	11	11	16	28	46	33
PRATO	38	9	14	15	32	47	32
REGGIANA	38	8	16	14	34	40	32

Genoa, Napoli in Modena so se kvalificirali za A ligo, Cosenza, Prato in Reggiana pa izpadajo v C ligo, v kolikor ne bo disciplinska komisija odločila drugače na podlagi preiskave, ki je v teku proti Neaplu.

SANIT OVEN, 11. — V prijateljskem srečanju je Simmenthal Monza premagala oslabiljeno jugoslovansko enajstotico Crvene zvezde z 3:2 (0:1).

KOPENHAGEN, 11. — Danska je danes premagala Norveško z visokim rezultatom 6:1 (3:1). Dva gola sta bila dosežena iz 11-metrov.

NEW YORK, 11. — V New Yorku je Palermo igral neodločeno 1:1 s Skotsko enajstotico Dundee. 1:1 se je končala tudi tekma Reutlinger (Nemčija) - America (Brazilija).

PRVENSTVO SLOVENSKE DIJAKOV V ATLETIKI

W. Veljak dvakratni zmagovavec: daljina - 6.35 in kroglja - 14.58

Realna gimnazija je zmaga v vseh disciplinah. Malo tekmovalcev, toda dobri rezultati

Dva tedna za italijanskimi dijaki, so tudi slovenski nastopili na svojem atletskem prvenstvu. Na šolskem stadionu v Kolonji se je zbralo bolj malo tekmovalcev, največ predstavnikov pa sta imeli realna gimnazija in trgovska akademija.

Prvenstvo so začeli s tekmo na 100 metrov. Za trgovsko akademijo sta startala Giacomini in Kuferzin, za realno gimnazijo pa S. Veljak in Neubauer. Start je najbolje uspel Neubauerju, bolj sproščeno pa je tekkel Veljak, ki je bil na cilju tudi prvi z malenkostnim naskokom nad Neubauerjem in Kuferzinom, ki je komaj v drugem delu proge dosegel maksimalno hitrost.

Takoj zatem so začeli atleti skakati v višino. Ze na 1,30 se je Hrešcak buje poškodoval na kolenu in moral je zapustiti odločilno, medtem ko sta uspešno nadaljevala Fabjan in Veljak, ki sta oba premagala višino 1,60 m.

Enajst atletov je tekmovalo v metu krogle, kjer se je od samega začetka izkazala visoka kvaliteta Walterja in Sergija Veljaka ter mlajšega Fučka. Ze v drugem metu je W. Veljak dosegel več kot odlično znanko 14,06 m. Sergij pa je v petem metu vrjel 13,38. Fučka je zasedel tretje mesto z dobrim metom 12,92. W. Veljak je bil drugi s 14,58 m.

Walter Veljak - v metu krogle 14.58 m

ljak je v šestem in zadnjem poizkusu dobesedno eksplodiral in kroglja je odletel kar 14,58 m daleč. Znakma predstavlja letošnji najboljši rezultat v pokrajini za kategorijo mlajših mladincev. Z njo bi Walter zmagal tudi na prvenstvu italijanskih dijakov, ki so dosegli le 13,31 m.

V teku na 1000 m Boris Koluta ni imel ostre konkurence in je zanj čas 2'56"2 povprečen. Z enakovrednim tekmečem ob strani bi bil končni rezultat gotovo blizu 2'45", katerega je Koluta zmagoval (osebni rekord na 800 metrov 2'06"). Mladi Fučka je premočno zmagal v metu diska z znanko 35,49, ki je za mlajšega mladince res zelo dobra.

Tehnično najboljši dosežek je zabeležil ponovno Walter Veljak v skoku v daljino s 6,35 m. Ta rezultat je letos najboljši v naši pokrajini za kategorijo mlajših mladincev, obenem pa je zelo blizu italijanskega državnega rekorda, ki znaša 6,70 m. Če bo Walter do državnega prvenstva redno treniral in popravil predvsem zalet, ima lepe možnosti, da osvoji naslov državnega prvaka v tehnično težki disciplini. Poleg Veljaka sta v tej panogi dobro skakala tudi Neubauer (5,88, 5,75 in 5,69) in Mozetič, kateremu se je posrečil prvi skok (5,80).

Na programu je bila tudi štafeta 4x100 m, v kateri je premočno zmagala realna gimnazija, rezultat pa je bil zaradi slabih predaj več kot povprečen.

ATLETSKI REKORDI PADAJO

Trije svetovni rekordi treh sovjetskih atletov

Daljina: Ter-Ovanesian 8.31 m, kroglja: Tamara Press 18.55 m, daljina: Selkanova 6.53 m - Dobri rezultati italijanskih in slovenskih atletov

MOSKVA, 11. — Čeprav smo šele na začetku letošnjega atletičnega prvenstva, so sovjetski atleti dosegli večerj se tri nove svetovne rekorde.

V Erevanu v Armeniji je znani skakač v daljino Igor Ter-Ovanesian dosegel znanko 8,31, kar je začetek odločilne prednosti v svetovnem rekordu, ki ga je branil Američan Ralph Boston z rezultatom 8,28 m, katerega je dosegel 16. julija lani v Moskvi med dvobojem SZ-ZDA. Dosedanji najboljši Ovanesianov rezultat je bil 8,19.

Istočasno je na mednarodnem mitingu v Leipzigu olimpijski prvakinja Tamara Press kot prva ženska na svetu prebila zid 18 m v metu krogle, katero je zaludila 18,55 m daleč na svet. Kot tretji je na drugem predložitvenem svetovnem rekordu, katerega je z znanko 17,78 m postavila pred dvema letoma v Moskvi. Na istem mitingu je končno

Sovjetinja Selkanova postavila nov svetovni rekord za ženske v skoku v daljino z rezultatom 6,53 m. Stari rekorder je prav tako pripadal Selkanovi z rezultatom 6,47, dosegla pa ga je julija lani v Moskvi.

Tamara Press je po tem tekmovala tudi v metu diska in s tem z rezultatom 58,18 metra približala svojemu svetovnemu rekordu, ki znaša 58,98 m.

NEW YORK, 11. — Tudi ameriški atleti so dosegli v nedeljo nekaj sijajnih rezultatov. Al Oerter, ki je šele pred dnevi moral prepuštili svetovni rekord v metu diska Rusu Trusenjevu (6,64), je na mitingu dosegel znanko 60,85, se pri 60,25 in 60,75 kar polje njegovo odlično formo. V metu krogle je mladi velikan Gary Gubner dosegel rezultate 18,90, 19,27, 19,07, 18,77 in 19,30. Hail je vrjel kladivo 63,54 m daleč.

Gardner pa je preskočil višino 2,05 m.

HELSENKI, 11. — Na mitingu v Turku se je bilvi svetovni prvak v skoku s palico Nikola S. Veljak, ki je prejšnji teden dosegel nov rekord s 4,85, a je bil tokrat drugi s slabim rezultatom 4,45.

LONDON, 11. — V okviru atletskih iger "British Games", je Anglec Rowe vrjel kroglo 19,34 m daleč.

MILAN, 11. — Italijanski univerzitetni študenti so tekmovali včeraj v Milanu in dosegli vrsto odličnih rezultatov. V teku na 100 m je Otolina dosegel čas 10,3, v teku na 110 m z ovirami pa Cornaccia čas 14,1. Odlični so bili tudi metaleci diska: Grossi 55,01, Dalia 54,24 in Rab 53,13.

GENOVA, 11. — Abdon Pamich je na stadionu San Martino izboljšal italijanski rekord v hoji na 10 km s časom 43'36". Stari rekord je imel Altamiani še iz l. 1911 s časom 44'34".

LJUBLJANA, 11. — Slovenski atleti so se pomerili v Ljubljani na republiškem prvenstvu Slovenije. Najboljši rezultat je dosegel Mariborčan Červan v teku na 10.000 m, ki je izboljšal slovenski rekord za nič manj kot za 41,3 sekunde, kot prvi Slovenec pretekel progo izpod 39 minut in le sedem desetink sekunde. Zastopal za državnim rekordom Ivanovič in Stokič. S svojim časom 29'35"5 je trenutno letos četrti na svetu, svetovni rekord pa ima Abesinec Volde s časom 28'55"6. Nov jugoslovanski rekord je postavila tudi Stamejčičeva v skoku v daljino z rezultatom 5,79 metra, atlet Vezir pa je dosegel nov državni rekord v hoji na 20 km.

Totocalcio

Genoa-Bordeaux	(3-1)	1
Chievo-Alessandria	(6-1)	2
Valencia-Monza	(2-3)	2
Manitova-Udinese	(1-4)	2
Venezia-Rotter Stern	(4-1)	1
Dorog-Padova	(3-1)	1
Regrad-Vicenza	(2-1)	1
Saralevo-Nimes	(2-1)	1
Rijeka-Philips	(3-1)	2
Verona-Verona	(6-1)	2
Ostirava-Atlante	(6-0)	X
Horvud-Bologna	(1-2)	2
Spriak-Florentina	(3-4)	2

KVOTE: 13 točk - 2.484.000 lir, 12 točk - 62.600 lir

TOTIP

X 2, 12, X 1, XX, 2, 1, 12
KVOTE: 12 točk - 488.934 lir, 11 točk - 88.433 lir, 10 točk - 7.999 lir

IVO ANDRIĆ

Travniška kronika

91. KONZULSKI ČASI

Daville je govoril počasi in mirno, se pazljivo poslušal, čutil besedam in razlogom, ki jih v svojih vsakdanjih omahovanjih in dvomih nikoli ni znal najti. Postajal je vse bolj zgovoren in prepričljiv. Davillu se je zgodilo isto kot stari pestunji, ki otroku pripoveduje dolge pravljice, dokler ne uspeva še sebe in zaspiti ob budnem otroku. Na koncu pogovora je bil vesel in utrjen, a mladi Fresinet, ki so mu sarajevski trgovci in tovarniki zastupljali življenje, je samo rahlo odikimaval in gledal konzula. Ustnice je grenkobno kremžil, drgetajoči obraz mu je kazal sledove slabe prebave in razlatega žolča.

V tem trenutku je vstopil Davna, se opravičil, ker moti pogovor, in potihlo sporočil konzulu, da je sinoči prišel iz Carigrada sel in prinesel novico o pomoru v Ibrahimpašinem hamu. Kuga, ki zadnje tedne razsaja po Carigradu, se je vtiho tapila tudi v vezirjevo hišo na Bosporu. V kratkem času je pomorl petnajst ljudi, največ služabništva, toda med njimi sta tudi najstarejša vezirjeva hči in dvanajstletni sin. Vsa ostala družina je pobegnila v gore in v notranjost dežele.

Ko je poslušal bridko Davnovo novico, se je Davillu zdelo, da jasno vidi veliko, smešno nališpano in vedno in desno ali levo nagnjeno vezirjevo postavbo, kako podhrteva pod novimi utrdarci.

Na Davnovo navset in po dobri orientalski šegi je Daville sklenil, da ne zaprosi takoj za sprejem pri vezirju, temveč počaka; naj mine nekaj dni in z njimi prvo, najhujše občutek nesreče.

Ko je Daville nadaljeval pogovor z mladim francoskim trgovcem, se je počutil še bolj modrega in potrpežljivega,

utrjenega po tuji nesreči. Drzno in brez omahovanja je obljubil bi trgovcu, da bo prihodnji mesec osebno obiskal Sarajevo in se na mestu uveril, kaj je mogoče doseči pri oblasteh za boljše pogoje francoskega tranzita.

Tri dni kasneje je vezir sprejel Davilla v prvem nadstropju, v poletnem Divanu.

Iz vročega poletnega dneva je konzul brez prehoda stopil v mračno in hladno pritličje Konaka in se stresel kakor pri vstopu v katacombe. V prvem nadstropju je bilo malo več svetlobe, toda v nasprotju s sijem in prigrevico zunaj je tudi tu kraljevala hladna senčnina. V odprto okno je sililo bohotno listje trt in se povesalo v sobo.

Vezir je sedel na navadnem prostoru brez kakršne koli vidne spremembe, v svojem polnem ornatu in sključen po strani kakor kak star sovjenik. Ko ga je Daville videl takega, se je potrdil tudi sam, da bi bil videti navaden in nespremenjen, in je samo napeto mislil, kaj mora reči o nesreči, ki se je zgodila, da bo povedano toplo in obzirno, ne da bi določeno omenil tiste, ki so umrli, posebno ne hčere, da pa vendar pokaže svoje razumevanje in sožalje.

Z moralno otroplostjo, ki se je docela ujemala z njegovo fizično nagibnostjo, je vezir konzulu olajšal zadevo. Ko je brez giba in spremembe na obrazu poslušal do kraja Davillove besede v Davinovem prevodu, je brez omembe mrtvih takoj prešel na usodo in delo živih.

«Vidite, tudi kuga je prišla nad Stambul, in celo v okraje, kjer ne pomnijo, da bi že kdaj razsajala,» je rekel vezir s težkim, hladnim glasom, kakor bi govorila kamnita usta, «vidite, tudi kuga ni mogla mimo. Morala je priti zavoljo naših grehov. Gotovo sem jaz prav tako grešnik, ker je obiskala tudi moj hišo.»

Vezir je umolknil, Daville je pa urno naročil Davni, naj omeni kot zdravnik, da je ta bolezen pač take vrste in v vse polno primerov, ko so svetniško nedolžne osebe in hiše trpele zaradi slučajnega prenašanja kile te nevarne kužne bolezni.

Vezir je začel zasakati glavo in prvič pogledal Davno, kakor bi ga bil sešel zaupnik s slepim pogledom svojih črnih oči, ki gledajo in ne vidijo, pa se spet takoj obrnil h konzulu.

«Ne! Zavoljo greha, zavoljo greha prihajajo nesreče. Ljud

je v pestolnici so zbrubili pamet in poštenje. Vsi so ponoreli in se pognali za grehom in razkošjem. Na visokih mestih pa ne ukrenjejo ničesar. To je zato, ker ni več sultana Selima. Doktor je on živ in imel oblast, so v pestolnici preganjali greh, pijančevanje, nepoštenost in jenobo. Toda sedaj...»

Vezirju so se pretrgale besede, nenadoma kakor v navitem mehanizmu, Daville je pa znova poskusil, da bi rekel kaj tolažilnega in blažilnega, mu razložil, da se morata gred in kazneni navsezadnje uravnovešiti in bo tako menda vendarle konec poklora.

«Bog je eden. On pozna mero,» je vezir odklanjal vsako tolažbo.

Skrozi odprto okno je odmevalo gostolenje nevidnih ptic, od katerih je podhrtevalo listje, poveseno v sobo. Na pobojku, ki je zapiralo pogled, so rumenile njive zrelega žita, ograjene z zelenimi pasovi ali živimi mejami. Nenadoma je v tišini, ki je nastala po vezirjevih besedah, odjeknilo s poboja ostro in grobo rezgatanje žreba.

Sprejem je bil zaključen z besedami o sultanu Selimu, ki je umrl kot stnik in mučenik. Vezir je bil ginjen, čeprav tega ni bilo moči opaziti ne v glasu ne na obrazu.

«Naj vam Bog podeli vse radosti v vaših otrocih,» je rekel Davillu ob slovesu.

Daville je hitro odgovoril, da bo po sedanjih bridkosti tudi vezirja obiskalo veselje.

«Kar zadeva mene, sem v življenju toliko izgubil in izgubil, da bi sedaj, ko bi bilo mogoče, najraje hotel običen v hodnično platno pa obdeloval svoj vrt daleč od ljudi in dogodkov. Bog je eden!»

To poletje 1812. leta, ki se je slabo začelo, se je tudi slabo nadaljevalo.

Ob času poslednje vojne, proti peti koaliciji jeseni 1810, je bilo Davillu v marsičem lažje. Boj z von Mittererjem, sodelovanje v Marmontom in trdnjavijski kapetani na avstrijski meji, vse to je bilo kaj težavno in utrudljivo, je pa vsaj izpolnjeval čas in usmerjal misli na stvarne skrbi in utipljive cilje. Potem je ves pohod dobro napredoval od zmage do zmage in, kar je najvažnejše, naglo. Ze zgodnja jesen je prinesla

dunajski mir in vsaj začasno pomirjenje. Sedaj je pa bilo vse dunajsko in celica neumljivo, vzbujalo je strah s svojo nejasnostjo in dolikanskimi obsegi.

Biti odvisen v misli in v življenju od premikov armade neke v ruskih ravninah pa ničesar ne vedeti o nji, o njenih poteh, sredstvih in možnostih, temveč se sprehajati po strmih stezah v konzulskem vrtu, čakati in ugibati, si misliti vse, celo najhujše - tako je bilo Davillovo življenje teh poletnih in jesenskih mikov. In ničesar ni bilo, kar bi mu olajšalo čakanje, in nikogar, da bi mu pomagal!

Kurirji so prihajali pogosteje, toda o vojni niso poročali kdo ve kaj. Razglasi, ki so naštevali čudna imena popolnoma neznanih mest: Kovovo, Vilna, Vitebsk, Smolensk - niso mogli premagati negotovosti ne prignati strahu. Celo kurirji, vselej govorniki in polni vsakršnih novic, so bili zdaj utrujeni, leni, slabe volje in molčeči. Manjkalo je celo laži in pretrganosti, ki bi človeka malce vzbudile in potresle sredi samih slutenj in negotovosti.

Tovornišvo bombaža skozi Bosno je dobro napredovalo in slo po sreči ali pa se je vsaj zdelo tako zaradi skrbi in bojazni spričlo velikega spopada, ki se je razvijal neke daleč na Beogradu. Res: tovarniki so dvigali cene, ljudje so spotoma kradli bombaž, turški cariniki so bili neredni in nikoli siti podkupnin, Fresinet je pa pisaril obupna pisma, okužen z boleznijo, ki napada tuje zaradi prehrane, ljudi in nevednosti bosenske dežele. Daville je spremljal dobro mu znane simptome, se boleznijo in pošiljal mlademu trgovcu modre, umerjene državniške odgovore, priporočajoč mu potrpežljivost v službi cesarstva.

Toda hkrati se je tudi sam vrtil v krogu in obupno iskal kakršno koli znamenje, ki bi ga vsaj malo umirilo in ohrabril v njegovih dvomih in skritem, toda večnem strahu pred dogodki. Pa ni bilo ničesar, za kar bi se človek lahko oprjel. Kakor v podobnih okoliščinah, kakor nekoč ob primeru novega kapetana je Daville tudi sedaj čutil okrog sebe živo steno obzora in oči, hladnih in nemih kakor po tihem domenu ali pa skrivnostnih, praznih in lažnih. H komu naj gre, koga vprašati? Kdo more vedeti resnico in kdo mu jo bo hotel povedati?

(Nadaljevanje sledi)